

Együtt csináljuk

Anita félt elkezdeni a Fialat Nők programot.

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Anita a ruháját gyűrögette. Próbált figyelni a beszélőkre, de ideges volt és remegett a gyomra.

Ez volt az a nap, amikor Anita elkezdi a Fialat Nők órájára járni. Közvetlenül az úrvacsorai gyűlés vége után kell az órára mennie. Mindenki azt mondta Anitának, hogy izgatottnak kellene lennie, de ő inkább félt.

Rápillantott a nővére, Tinára. Tina már három éve a Fialat Nők osztályába járt, és nagyon szerette. Mindig arról áradozott Anitának, hogy milyen klassz. „Sok-sok barátod lesz – mesélte Tina. – És más mint az Elemi. Majdnem olyan, mintha felnőtt lennél.”

De Anita más volt, mint a nővére. Tina szeretett új emberekkel találkozni, és könnyen szerzett barátokat. Anita csendes volt, és szívesebben olvasott vagy rajzolt, mint beszélgetett másokkal.

Anitának pattanásos volt az arca, és nagyon szégyenlős volt a kinézete miatt. Egy különleges arckrémot használt, ami segített, viszont a bőrén lévő piros dudorok nem akartak elmúlni.

Az úrvacsorai gyűlés után Anita csigalassúsággal vonszolta magát a folyosón. „Képtelen vagyok ma bemenni a Fialat Nőkhöz” – panaszkodott Anyának és Tinának.

Anya arcára aggodalom ült ki. „Azt hittem, izgatottan várod, hogy a Fialat Nők órájára járhasz. Mi történt?”

„Egy idősebb lányt sem ismerek – Anita megérintette az arcát. – Biztos kinevetnek majd, amikor meglátnak.”

Anya megölelte Anitát. „Ne feledd, hogy Tina is ott lesz.”

„Én nem vagyok olyan, mint Tina – felelte Anita. Ránézett a nővére. – Te könnyen beszélgetsz másokkal.”

„Tudom, hogy nehéz új osztályba járni – mondta Tina. – De együtt csináljuk. Én is félttem, amikor elkezdtém a Fialat Nőkhöz járni.”

Anita tágra nyílt szemekkel bámult a nővére. Tina mindig olyan bátornak tűnt. Még az iskolai zenés darabba is jelentkezett, és megkapta a főszerepet. Anita semmi ilyet nem csinált. Ő csak igyekezett észrevétlen maradni.

„De te soha nem félsz.” – jelentette ki Anita.

Tina elmosolyodott. „Dehogynem félek! Akkor is félttem, amikor jelentkeztem a zenés darabba. Tudod, mit csináltam?”

Anita megrázta a fejét.

„Imádkoztam és mindent beledtam. És a többi gyereknek is segítettem. Úgy tűnt, hogy sokan közülük pont annyira meg voltak ijedve, mint én. Az segített *nekem* bátornak lenni, hogy segítettem másoknak is annak lenni.”

Anita elgondolkodott ezen. Képes lenne megtenni azt, amit Tina tett, és segíteni az osztályában lévő többi lánynak abban, hogy ne féljenek?

„Szerinted képes vagy ma bemenni a Fialat Nők órájára?” – kérdezte Anya.

Anita mély lélegzetet vett. Aztán bólintott. Képesnek érezte magát rá!

Anita és Tina besétáltak a Fialat Nők osztálytermébe. Anita végignézett a többi gyereken. Néhányan pont olyan idegesnek tűntek, mint amilyen ő is volt. Julcsi a haját csavargatta az ujjá köré, Edina pedig rágta a körmeit.

Anita arra gondolt, hogy miként segíthetne nekik. Odament Julcsihoz és leült mellé. „Te is ideges vagy? – suttogta Anita. – Minden rendben lesz.”

Julcsi elmosolyodott, Anita pedig visszamosolygott rá. Anita már kevésbé félt. Lehet, hogy a Fialat Nők osztálya tényleg csodás lesz. ●